

JC/GL/2014/01

22. detsember 2014

Ühisedsuunised

järelevalvealase tegevuse lähendamise kohta seoses
finantskonglomeraatide järelevalve koordineerimise korra
sidususega

Sisukord

Ühised suunised järelevalvealase tegevuse lähendamise kohta seoses finantskonglomeraatide järelevalve koordineerimise korra sidususega	3
Käesolevate suuniste staatus	3
Teatamiskohustused	3
I peatükk. Sisu ja reguleerimisala	4
II peatükk. Kaardistamismenetlus, koostöö struktuur ja koordineerimiskord	4
Kaardistamismenetlus	5
Koostöö struktuur	6
Koordinaatori ja pädevate asutuste vaheline kirjalik koordineerimiskord	7
Kolmandate riikide järelevalveasutustega koordineerimiskord	7
III peatükk. Teabevahetuse koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ja eriolukordades	7
Ulatus ja sagedus	7
Teabe kogumine	8
Suhtlusmeetodid	8
Suhtlus finantskonglomeraadiga	8
Suhtlus eriolukordades	9
IV peatükk. Finantskonglomeraatide hindamine järelevalve käigus	9
Finantskonglomeraadi finantsseisundi hindamine	9
Kapitali adekvaatsuse põhimõtete hindamine	9
Riskikontsentratsiooni hindamine	10
Grupisiseste tehingute hindamine	10
Sisekontrollimehhanismide ja riskijuhtimisprotsesside hindamine	11
V peatükk. Järelevalve planeerimine ja järelevalvetoimingute koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ning eriolukordades	12
Järelevalvetoimingute planeerimine ja koordineerimine	12
Koordineeritud tegevuskava	12
Ülesannete jagamine ja delegeerimine	12
Eriolukordade planeerimine	13
VI peatükk. Pädevates asutustes otsuste tegemise protsessid	13
Konsulteerimise protsessides kasutatavad menetlused	13
Kokkulepete protsessides kasutatavad menetlused	14
Täiendavast järelevalvest loobumise iga-aastaseks ümberhindamiseks kasutatud menetlused	14
Täitemeetmete koordineerimisega seotud menetlused	15
VII peatükk. Lõppsätted ja rakendamine	15

Ühised suunised järelevalvealase tegevuse lähendamise kohta seoses finantskonglomeraatide järelevalve koordineerimise korra sidususega

Käesolevate suuniste staatus

Käesolev dokument sisaldab suuniseid, mis on väljastatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1093/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ), määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve)) ning määruse (EL) nr 1095/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve)) (ESAd määrused) artikli 16 ja artikli 56 esimese lõigu alusel. ESAd määruste artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et kõnealuseid suuniseid järgida.

Suunistes esitatakse ESAd seisukoht nõuetekohaste järelevalvetavade kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks Euroopa Liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Pädevad asutused, kellele suuniseid kohaldatakse, peavad vajaduse korral kaasama need oma järelevalvetavadesse (nt muutma oma õigusraamistikku või järelevalvemenetlusi), ka siis, kui suunised on suunatud peamiselt asutustele.

Teatamiskohustused

ESAd määruste artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused 23. veebruariks 2015 kinnitama asjaomasele ESA-le, kas nad järgivad või kavatsevad järgida nimetatud suuniseid, või vastasel juhul põhjused, miks nad suuniseid ei järgi. Kui nimetatud tähtaja jooksul ei ole ühtki teatist esitatud, käsitleb asjaomane ESA asjaomaseid pädevaid asutusi nõuetele mittevastavatena. Teatist tuleb saata aadressil compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu ja compliance.ficod@esma.europa.eu ning märkida tuleb viitenumber „JC/GL/2014/01”. Teatist peavad saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid.

Teatist avaldatakse kooskõlas artikli 16 lõikega 3 ESAd veebisaitidel.

I peatükk. Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevate suuniste puhul on täidetud direktiivi 2002/87/EÜ¹(FICOD) artikli 11 lõikes 1 sätestatud nõue, mille kohaselt ESAd töötavad ühiskomitee kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvealast tegevust seoses järelevalve koordineerimise korra sidususega direktiivi 2013/36/EL² artikli 116 ja direktiivi 2009/138/EÜ³ artikli 248 lõike 4 kohaselt.
2. Käesolevate suuniste eesmärk on selgitada ja täiustada pädevate asutuste piiriülest ja valdkonnaülest koostööd ning aidata kaasa valdkondlike kolleegiumide toimimisele (kui neid on), kui piiriülene grupp on määratletud direktiivi 2002/87/EÜ alusel finantskonglomeraadina. Käesolevate suuniste eesmärk on samuti parandada võrdseid võimalusi siseturul, tagades järelevalve koordineerimise sidususe.
3. Direktiivi 2002/87/EÜ artikli 11 lõikes 1 määratakse kindlaks täiendava järelevalve eest vastutava pädeva asutuse (koordinaatori) ülesanded ning nõutakse, et koordinaator ja muud asjaomased pädevad asutused ning vajaduse korral ka muud asjassepuutuvad pädevad asutused kasutaksid koordineerimiskorda.
4. Suunised on mõeldud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 16 defineeritud pädevatele asutustele ja EKP-le kooskõlas nõukogu määruse 1024/2013/EL artikliga 4.
5. Kui ei ole teisiti märgitud, siis osutatakse käesolevates suunistes direktiivi 2002/87/EÜ asjakohastele sätetele.

II peatükk. Kaardistamismenetlus, koostöö struktuur ja koordineerimiskord

6. Kaardistamine on teabe kogumise ja analüüsimise menetlus, mis on vajalik nende üksuste määratlemiseks, mis on direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 kohaselt finantskonglomeraadid ja mille üle pädevad asutused peavad tegema täiendavat järelevalvet direktiivi 2002/87/EÜ artikli 11 lõikes 1 sätestatud järelevalve koordineerimise korra abil.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ, 16. detsember 2002, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/138/EÜ, 25. november 2009, kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

Kaardistamismenetlus

7. Koordinaator peab rakendama kaardistamismenetluse koostöös teise pädeva asutusega, mis on finantskonglomeraati kuuluvatele reguleeritud üksustele tegevusloa väljastanud. Kõnealused pädevad asutused peavad kasutama kaardistamismenetluse tulemust täiendava järelevalve ulatuse kindlaks määramiseks, lähtudes finantskonglomeraadi töökorraldusest, ulatusest ja keerukusest.
8. Kaardistamise protsessi käigus tuleb kohaselt arvesse võtta direktiivi 2002/87/EÜ artiklis 4 kirjeldatud määratlemise protsessi. Samal moel tuleks kaardistamise protsessi tulemust kasutada finantskonglomeraadi määratlemise protsessi iga-aastaste uuenduste puhul.
9. Kaardistamise protsess peab hõlmama nende pädevate asutuste määratlemiseks vajaliku teabe kogumist ja analüüsimist, millel peab direktiivi 2002/87/EÜ artikli 11 lõike 1 kohaselt olema kasutusel koordineerimiskord.
10. Koordinaator peab tagama kaardistamise protsessi rakendamise, mille puhul on täidetud järgmised eeltingimused:
 - a) finantskonglomeraat on juba direktiivi 2002/87/EÜ artikli 4 alusel ja pädevate asutustega tehtava koostöö kaudu määratletud;
 - b) direktiivi 2013/36/EL artikli 116 või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 alusel on moodustatud valdkondlik kolleegium ning direktiivi 2002/87/EÜ artikli 10 alusel on määratud koordinaator.
11. Kaardistamise protsessi käigus tuleb:
 - a) võtta arvesse valdkondlikul tasandil ellu viidud kaardistamise protsesside tulemusi;
 - b) keskenduda valdkonnaülestele seostele, näiteks tihedad seosed ja osalused finantskonglomeraadi reguleeritud üksuste, segafinantsvaldusettevõtja või järelevalve all oleva finantskonglomeraadi muude üksuste vahel.
12. Selleks, et koostada kaardistamise projekt ja edastada see kommentaaride saamiseks asjaomastele pädevatele asutustele, peab koordinaator suhtlema tema järelevalve alla kuuluva reguleeritud üksusega, mis on finantskonglomeraadi eesotsas; kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole reguleeritud üksust, siis peab koordinaator lisaks konglomeraadi eesotsas olevale üksusele suhtlema ka tema järelevalve alla kuuluva reguleeritud üksusega, millele on osutatud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 10 lõike 2 punktis b.
13. Kaardistamist tuleb finantskonglomeraadi struktuuri muutusi arvesse võttes vähemalt kord aastas regulaarselt ajakohastada. Esialgse kaardistamise mis tahes muudatustest tuleb teada anda kõigile asjaomastele pädevatele asutustele.

14. Kaardistamise käigus tuleb võtta arvesse grupi järelevalve jaoks asjakohaseid kõiki üksusi ja selles tuleb märkida, millisesse järgmistest finantsvaldkondadest iga reguleeritud üksus kuulub:
 - a) kindlustusandjad ja edasikindlustusandjad või
 - b) krediidasutused ja investeerimisühingud.
15. Punktis 14 nimetatud järelevalve alla kuuluvate üksuste puhul tuleb kaardistamise käigus määrata kindlaks:
 - a) kõik EMP tütaretevõtjad;
 - b) EMP filiaalid, mis on kas olulised kohaliku turu jaoks või tähtsad valdkonna grupi jaoks kooskõlas vastavate valdkondade direktiivides esitatud kõnealuste filiaalide määratlusega;
 - c) valdkonna grupi jaoks asjakohased mitte-EMP tütaretevõtjad ja filiaalid;
 - d) asjaomaste grupisestest osaluste loetelu direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktide 11 ja 12 tähenduses.
16. Koordinaator peab kaardistamise käigus kasutama 1. lisa esitatud vormi.

Koostöö struktuur

17. Koordinaator peab kaardistamise ülesande tulemuste alusel otsustama, kas tema ülesannete täitmiseks ja pädevate asutuste vahel vajaliku koostöö taseme saavutamiseks on vaja lisada konkreetne element direktiivi 2013/36/EL artikli 116 või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 alusel asutatud oma valdkondliku kolleegiumi päevakorda või võtta muud protseduurilised meetmed, näiteks finantskonglomeraatide täiendavale järelevalvele suunatud eraldi koosolekud või muud regulaarse suhtluse vormid asjaomaste pädevate asutuste vahel. Koordinaator peab kutsuma ESAd asjakohastele koosolekutele ja kaasama ESAd pädevate asutuste vahelise regulaarse suhtluse muudesse vormidesse.
18. Koosolekutel või täiendava järelevalvega soetud tegevustes osalejate arv peab olema sobilik soovitud eesmärkide saavutamiseks. Koordinaator peab tagama, et muid pädevaid asutusi teavitatakse õigel ajal ja täiel määral valdkondliku kolleegiumi tegevustest ning tulemustest.

Koordinaatori ja pädevate asutuste vaheline kirjalik koordineerimiskord

19. Valdkondliku järelevalve jaoks kehtestatud kirjalikku koordineerimiskorda peavad täiendama finantskonglomeraadi tõhusa täiendava järelevalve jaoks vajalikud mis tahes lisandused.
20. Lisandused peavad olema kohandatud sobima finantskonglomeraadi laadi, suuruse ja keerukusega. Kirjaliku korra lisandused peavad hõlmama vähemalt eriolukorras järgitavaid menetlusi, millisel puhul tuleb kasutusele võtta sagedasem suhtlus ja kiirem reageerimisaeg.
21. Alternatiivselt võivad koordinaator ja pädevad asutused leppida kokku finantskonglomeraadi tasandil uue kirjaliku koordineerimiskorra kehtestamises, mis peab hõlmama teabevahetuse ulatust ja sagedust ning osutama punktidele 24 ja 25 seoses jätkuvuseeldusega ning eriolukorras koordineerimise ja teabevahetusega ning punktile 33 seoses konglomeraadi finantsseisundi hindamisega.

Kolmandate riikide järelevalveasutustega koordineerimiskord

22. Kui finantskonglomeraadil on kolmandates riikides olulisi üksusi, siis peab koordinaator hõlmama finantskonglomeraadi koostöökorda kolmandate riikide pädevad asutused kooskõlas direktiivi 2002/87/EÜ artikliga 19 ning võrdväärse järelevalve lähenemisviisi valdkondlike eeskirjadega ja võrreldavate konfidentsiaalsuskordadega.

III peatükk. Teabevahetuse koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ja eriolukordades

Ulatus ja sagedus

23. Pädevate asutuste teabevahetuse ulatus peab hõlmama kogu asjakohast või olulist teavet, mis on vajalik direktiivi 2002/87/EÜ artiklis 11 osutatud ülesannete täitmiseks. Kui see on kohaldatav, siis peab see hõlmama teavet, mis on vajalik direktiivi 2002/87/EÜ artiklis 9b osutatud finantskonglomeraatide stressitestimiseks.
24. Koordinaatori ja pädevate asutuste teabevahetus peab peegeldama asjaomaste järelevalveasutuste vajadusi. Teabevoogude koordineerimisel peab koordinaator kohaselt arvesse võtma finantskonglomeraadi järelevalve all olevate üksuste laadi, nende olulisust konglomeraadis ja nende kohalike turgude tähtsust.

25. Pädevad asutused peavad leppima kokku regulaarse teabevahetuse sageduse, vormingud ja vormid. Vormides tuleb leppida kokku koordinaatori ja pädevate asutuste vahel, eelkõige riskikontsentratsiooni ja grupisiseste tehingute kohta teabe kogumise puhul.
26. Kui pädev asutus saab teiselt pädevalt asutuselt asjakohase teabe esitamise taotluse, siis peab ta esitama teabe ilma põhjendamatute viivitusteta. Mis tahes muu oluline teave, mis võib mõjutada kas konglomeraadi kui terviku või selle mis tahes konkreetsete ettevõtjate finantsseisundit, tuleb esitada koordinaatorile või asjaomasele pädevale asutusele nii kiiresti kui praktiliselt võimalik.

Teabe kogumine

27. Pädevad asutused peavad koguma nende järelevalve all olevatelt üksustelt teavet ja esitama selle koordinaatorile ning teistele pädevatele asutustele, välja arvatud juhul, kui kasutusel on erimenetlus, mille kohaselt kogub kõnealuste üksuste teabe teine pädev asutus.
28. Koordinaator peab olema finantskonglomeraadi teabenõuete puhul juhtivas rollis. Koordinaator ja pädevad asutused peavad tagama, et kehtivaid aruandekohustusi kasutatakse suurimas võimalikus ulatuses ja välditakse korduvat andmete esitamist.

Suhtlusmeetodid

29. Pädevad asutused ja koordinaator peavad kaaluma kõigi võimalike suhtlusmeetodite kasutamist (sh kolleegiumi koosolekud, ametlikud kirjad, e-kirjad, telefonikõned/videokõned/konverentsid ja veebiplatvormid) ning nad peavad leppima kokku, milliseid suhtlusmeetodeid tuleb kasutada finantskonglomeraadi kohta teabe kogumiseks ja levitamiseks. Mis tahes konfidentsiaalset ja tundlikku teavet tuleb jagada turvalise suhtlusmeetodi abil. Eelkõige peavad pädevad asutused võimaluse korral kasutama turvalisi veebipõhiseid suhtlusplatvorme.

Suhtlus finantskonglomeraadiga

30. Koordinaator peab vastutama suhtluse eest grupi eesotsas oleva emaettevõtjaga või emaettevõtja puudumise korral reguleeritud üksusega, mille bilansimaht on grupi olulisimas finantsvaldkonnas kõige suurem. Pädevad asutused peavad teavitama koordinaatorit enne kõnealuse emaettevõtjaga või reguleeritud üksusega otse suhtlemist. Kui erandjuhtudel ei ole etteteatamine võimalik, siis peavad pädevad asutused teatama koordinaatorile ilma liigsete viivitusteta suhtluse olemuse ja tulemuse.

Suhtlus eriolukordades

31. Pädev asutus, kes tuvastab finantskonglomeraadi reguleeritud üksusi mõjutava eriolukorra tekkimise, peab andma sellest teada koordinaatorile ja teistele pädevatele asutustele, kelle järelevalve all olevad üksused võivad olla sellest olukorrast mõjutatud. Pädevad asutused peavad vajaduse korral tegema tihedalt koostööd ja vahetama aktiivselt asjakohast teavet. Koordinaator peab vajaduse korral tagama, et ESAid teavitatakse igast asjakohasest arengust kooskõlas ESAd e määruste artikli 18 lõikega 1.

IV peatükk. Finantskonglomeraatide hindamine järelevalve käigus

Finantskonglomeraadi finantsseisundi hindamine

32. Koordinaator peab suhtlema asjaomaste pädevate asutustega, et täita finantskonglomeraadi finantsseisundi üldise järelevalve ja hindamise ülesannet. Võttes arvesse grupi struktuuri, mis lepatakse kokku kaardistamise ülesande vältel, peab koordinaator hindama finantskonglomeraadi üldist riskiprofiili.
33. Koordinaator peab tagama, et suhtluse käigus määratakse kindlaks:
 - a) finantskonglomeraadi üksuste peamised haavatavused ja puudujäägid, pöörates eritähelepanu nende valdkonnaülestele seostele, ning
 - b) riskijuhtimise ja -kontrolli küsimustele, mis on seotud kapitalinõuete, riskikontsentratsioonide ja grupisiseste tehingutega.

Kapitali adekvaatsuse põhimõtete hindamine

34. Koordinaator ja asjaomased pädevad asutused peavad läbi vaatama finantskonglomeraadi reguleeritud üksuste kapitali planeerimise põhimõtted. Grupi tasandil läbivaatamise käigus tuleb võtta arvesse valdkonna tasandil ja konkreetse üksuse tasandil tehtud sarnaseid analüüse ning neist lähtuda.
35. Kõnealused hindamised ei piira valdkondade õigusaktides kehtestatud kapitali adekvaatsuse nõuete kohaldamist ja need ei tohi korrata finantskonglomeraadi kapitali adekvaatsuse arvutust kooskõlas Euroopa Komisjoni delegeeritud määrusega, millega täiendatakse direktiivi 2002/87/EÜ.⁴

⁴Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 342/2014, 21. jaanuar 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad finantskonglomeraatide kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamise meetodite kohaldamist (ELT L 100, 3.4.2014, lk 1)

36. Koordinaator vastutab konglomeraadi kapitali adekvaatsuse põhimõtete hindamise eest. Hindamise ettevalmistamiseks peab koordinaator võtma arvesse asjaomaste pädevate asutuste poolt esitatud kõnealuste põhimõtete hindamisi.
37. Koordinaator peab kapitali adekvaatsuse arvutuste asjus konsulteerima asjaomaste pädevate asutustega konkreetse üksuse arvutustest väljaarvamise teemal; vaadake käesolevate suuniste punkti 58 alapunkti a.

Riskikontsentratsiooni hindamine

38. Finantskonglomeraadi reguleeritud üksuste riskikontsentratsiooni täiendava järelevalve tegemiseks peab koordinaator koordineerima tegevust asjaomaste pädevate asutustega, et jälgida riskikontsentratsioonide võimalikku levikuohtu finantskonglomeraadis, huvide konflikte ja valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmist.
39. Koordinaator ja asjaomane pädev asutus peavad finantskonglomeraadi struktuuri arvesse võttes leppima kokku, kas riskikontsentratsiooni tõhusaks hindamiseks on vaja nõuda finantskonglomeraadi reguleeritud üksustelt teavet, millega täiendada juba teatamiskohustuste kaudu saada olevat teavet.
40. Koordinaatori ja pädevate asutuste vahetatud teave võib hõlmata järgmist (kui see on saadaval):
 - a) kuidas finantskonglomeraadi reguleeritud üksused juhivad riskipositsioone, millel on erinevate riskikategooriate ülene mõju;
 - b) pädevate asutuste poolt finantskonglomeraadi alamgruppide või konkreetsete üksuste sisemise aruandluse ja piirsüsteemide analüüs ning hindamine;
 - c) riskikontsentratsioonid valdkonnaülesel tasandil, välja arvatud igas valdkonnas juba piiriülesel tasandil hinnatud riskikontsentratsioonid.
41. Koordinaator ja pädevad asutused peavad teavitama üksteist kõigist järelevalvetegevustest või -meetmetest, mis on finantskonglomeraadi üksuste puhul seoses riskikontsentratsioonidega rakendatud. Koordinaator peab olema valmis aitama kaasa sellega soetud ühiste järelevalvemeetmete määramisele.

Grupiseste tehingute hindamine

42. Finantskonglomeraadi reguleeritud üksuste grupiseste tehingute täiendava järelevalve tegemiseks peab koordinaator koostöös asjaomaste pädevate asutustega jälgima, kuidas grupisestes tehingud võivad tekitada võimalikku levikuohtu konglomeraadis, huvide konflikte ja valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmist.

43. Koordinaator ja pädevad asutused peavad otsustama, kas nõuda finantskonglomeraadi reguleeritud üksustelt lisateavet peale erinevates jurisdiktsioonides ja valdkondades aruandluse käigus juba kogutud teabe või mitte, võttes arvesse finantskonglomeraadi struktuuri.
44. Koordinaator ja pädevad asutused peavad leppima kokku järgmises:
- a) jälgitavate grupisiseste tehingute tüübid, võttes arvesse finantskonglomeraadi struktuuri, ja grupisisese tehingu määratlus direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 18 alusel ning
 - b) grupisiseste tehingute aruandluskünnised lähtuvalt regulatiivse kapitali ja/või tehnilistest nõuetest.
45. Koordinaator ja pädevad asutused peavad teavitama üksteist kõigist järelevalvetegevustest või -meetmetest, mis on finantskonglomeraadi üksuste puhul seoses grupisiseste tehingutega rakendatud. Koordinaator peab olema valmis aitama kaasa sellega soetud ühiste järelevalvemeetmete määramisele.

Sisekontrollimehhanismide ja riskijuhtimisprotsesside hindamine

46. Riskijuhtimisprotsesside ja sisekontrollimehhanismide hindamise otstarbel peab koordinaator koordineerima oma tegevust asjaomaste pädevate asutustega.
47. Pädevad asutused peavad esitama koordinaatorile asjakohase teabe reguleeritud üksuste (kas eraldi või allkonsolideeritud tasandil) riskijuhtimisprotsesside ja sisekontrollimehhanismide hindamise kohta, mille nad on ellu viinud, oluliste puudujääkide kohta, mille nad on tuvastanud, ning meetodikate kohta, mida nad on hindamise käigus kasutanud.
48. Koordinaator peab käsitlema konkreetseid hindamisi ja üldist hindamist asjaomaste pädevate asutustega, et:
- a) hinnata valdkondlike riskijuhtimise ja kontrollimehhanismide sobilikkust konglomeraadi oluliste riskide maandamiseks ja võimalike levikukanalike kindlaks määramiseks ning
 - b) jõuda asjaomaste pädevate asutuste hulgas ühesugusele arusaamale finantskonglomeraadi riskijuhtimise ja kontrollisüsteemidest.

V peatükk. Järelevalve planeerimine ja järelevalvetoimingute koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ning eriolukordades

Järelevalvetoimingute planeerimine ja koordineerimine

49. Pärast IV peatüki kohaselt tehtud analüüsi peab koordinaator koostöös asjaomaste pädevate asutustega kaasama finantskonglomeraadi järelevalve eesmärgil tehtavad planeerimise ja koordineerimise järelevalvetoimingud kasutusel olevasse kolleegiumi protsessi.
50. Kui esineb punktis 17 kirjeldatud konkreetseid protseduurilisi meetmeid, siis korraldab koordinaator kolleegiumi kohta aastas vähemalt ühe füüsilise kohtumise.
51. Kui täiendava järelevalve valdkondliku kolleegiumi päevakorda ei ole konkreetset elementi lisatud, siis peab koordinaator valdkondliku kolleegiumi juhina vähemalt kord aastas kutsuma teise valdkondliku kolleegiumi juhi või kui teine valdkondlik kolleegium puudub, siis pädevad asutused, osalema kolleegiumi koosolekul, mille eesistujaks on koordinaator. Koordinaator peab lisama selle koosoleku päevakorda täiendava järelevalve jaoks asjakohased küsimused. Teistest finantsvaldkondadest kutsutud pädevad asutused peavad saama välja pakkuda kolleegiumi koosoleku täiendavaid päevakorrapunkte.

Koordineeritud tegevuskava

52. Kui luuakse ainult üks valdkondlik kolleegium, siis tuleb lisada selle kolleegiumi koordineeritud tegevuskavasse finantskonglomeraatide järelevalvega seotud järelevalvetoimingud. Täiendava järelevalvega seotud elemendid tuleb eraldi märkida, osutades direktiivi 2002/87/EÜ alla kuuluvatele järelevalvetoimingutele.
53. Kui finantskonglomeraadi järelevalveks lisatakse valdkondliku kolleegiumi päevakorda konkreetne element, siis peab koordinaator, konsulteerides asjaomaste pädevate asutustega, otsustama, kas vajalik on täiendavate järelevalvetoimingute konkreetne koordineeritud tegevuskava. Kui finantskonglomeraadi järelevalve kuulub valdkondliku kolleegiumi ülesannete hulka, siis peab finantskonglomeraadi koordineeritud tegevuskava olema kolleegiumi koordineeritud tegevuskava konkreetne osa.

Ülesannete jagamine ja delegeerimine

54. Koordinaator peab juhtima arutelu selle kohta, kas ja kuidas tuleb ülesandeid kehtivaid valdkondlikke eeskirju arvesse võttes jagada ning delegeerida, et koostada finantskonglomeraadi finantsseisundi ülevaade ja täita täiendava järelevalvega seotud muid ülesandeid. Arutelus tuleb võtta arvesse seda, milline on järelevalve alla kuuluvate üksuste tegevuskorraldus, ja see peab olema proportsionaalne finantskonglomeraadi laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes.

Eriolukordade planeerimine

55. Olemasolevaid eriolukordade plaane, mis on eriolukordade⁵ asutuste koostöö tagamiseks valdkonna tasandil koostatud, tuleb jagada kõigi finantskonglomeraadi reguleeritud üksuse järelevalve eest vastutavate pädevate asutustega koordinaatori koordineerimise all. Kui eriolukorra plaan on olemas ainult ühe valdkonna kohta, siis tuleb see teha kättesaadavaks teiste valdkondade eest vastutavatele pädevatele asutustele ja eriolukorra plaani tuleb lisada kõnealuste pädevate asutuste kontaktandmed. Koordinaator vastutab finantskonglomeraadi tasandil eriolukorra plaani kasutuses hoidmise eest.

VI peatükk. Pädevates asutustes otsuste tegemise protsessid

56. VI peatükis määratakse kindlaks menetlused, mida pädevad asutused peavad direktiivis 2002/87/EÜ osutatud erinevate otsuste langetamise protsesside vältel järgima. Pärast direktiivis kõnealuste otsuste langetamise protsesside määratlemist jagatakse need nelja järgmise põhikategooriasse: konsulteerimise protsessidega seotud menetlused, kokkulepete protsessidega seotud menetlused, täiendavast järelevalvest loobumise igaaastase ümberhindamisega seotud menetlused ning täitemeetmete koordineerimisega seotud menetlused.

Konsulteerimise protsessides kasutatavad menetlused

57. Käesolevas peatükis osutatud konsulteerimise protsessid on järgmised:

- a) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 6 lõike 5 kolmanda lõigu alusel elluviidavad konsulteerimisprotsessid;
- b) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 12 lõike 2 esimese lõigu alusel elluviidavad konsulteerimisprotsessid;
- c) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 18 lõike 1 teise lõigu alusel elluviidavad konsulteerimisprotsessid.

58. Konsulteerimise käigus peavad pädevad asutused läbima järgmised etapid:

- a) konsulteerimist ellu viiv pädev asutus peab selgelt täpsustama konsulteerimise sisu, välja pakutud otsuse, selle põhjenduse ja konsulteerimise objektiks olevatelt pädevatelt asutustelt oodatava vastuse olemuse;

⁵Nagu on osutatud direktiivi 2013/36/EL artikli 114 lõikes 1 ja [komisjoni [kuupäev] delegeeritud määruse (EL) nr .../... (millega täiendatakse direktiivi 2009/138/EL) artiklis 355]

- b) konsulteerimise miinimumperiood peab olema kaks nädalat, mida koordinaator võib kiireloomulistel juhtudel vähendada, välja arvatud juhul, kui valdkondlikus kolleegiumis sõlmitud koordineerimiskokkulepetes on määratud vastupidist;
- c) kui pädev asutus, kellega on konsulteeritud, ei esita vastust konsulteerimisperioodi vältel, siis peab konsulteerimist ellu viiv pädev asutus eeldama, et pädeval asutusel ei ole välja pakutud otsuse kohta vastuväiteid.

Kokkulepete protsessides kasutatavad menetlused

59. Käesolevas peatükis osutatud kokkulepete protsessid on järgmised:

- a) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 6 kolmandas lõigus kirjeldatud kokkuleppe protsessid;
- b) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõikes 4 kirjeldatud kokkuleppe protsessid;
- c) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 10 lõikes 3 kirjeldatud kokkuleppe protsessid;
- d) direktiivi 2002/87/EÜ artikli 18 lõikes 3 kirjeldatud kokkuleppe protsessid.

60. Kokkuleppe sõlmimisel peavad pädevad asutused läbima järgmised etapid:

- a) enne kokkuleppe sõlmimist peab koordinaator juhtima asjaomaste pädevate asutuste vahelist arutelu, korraldades ühe füüsilise või kaugkohtumise (telekonverents) või rohkem kõnealuseid kohtumisi;
- b) kui kokkulepe on sõlmitud, siis peab see kajastuma kirjalikus dokumendis, mis sisaldab kokkuleppe toetamiseks piisavaid põhjendusi. Dokumendid tuleb allkirjastada koordinaatori ja teiste asjaomaste pädevate asutuste nimel. Kui kokkuleppele ei jõuta, siis peab koordinaator mis tahes teise asjaomase pädeva asutuse taotlusel või omal algatusel konsulteerima asjaomase ESAGA. Kui ESAGA konsulteeritakse, siis peavad kõik pädevad asutused kokkuleppele jõudmisel selle nõuandeid arvesse võtma. Kui üks pädev asutus keeldub kokkulepet sõlmimast või seda teevad mitu pädevat asutust, siis võivad ülejäänud pädevad asutused siiski omavahel kokkuleppe sõlmida ja koordinaator peab andma asjaomasele ESA-le teada, et täielikku kokkulepet ei õnnestunud saavutada.
- c) Koordinaator võib kutsuda kolmandate riikide järelevalveasutused vajaduse korral kirjalikus kokkuleppes osalema, lähtudes nendele kolmandate riikide järelevalveasutustele kohaldatavate konfidentsiaalsusnõuete võrdväärsest.

Täiendavast järelevalvest loobumise iga-aastaseks ümberrhindamiseks kasutatud menetlused

61. Täiendava järelevalve rakendamisest loobumisele kohaldatava iga-aastase ümberrhindamise ja direktiivi 2002/87/EÜ artiklis 3 osutatud kvantitatiivsete näitajate läbivaatamise ning

direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõikes 9 osutatud finantsgruppide suhtes kohaldatavate riskipõhiste hinnangute läbivaatamise käigus peavad pädevad asutused läbima järgmised etapid:

- a) ümberhindamise ja läbivaatamise otstarbel peavad pädevad asutused tegutsema eelnevalt piisava ajavaruga kokku lepitud järelevalvekava kohaselt;
- b) ümberhindamist ja protsessi peab juhtima koordinaator, kes peab korraldama oma volituste täitmiseks vajalikud koosolekud;
- c) koordinaator peab hindama vajalikke ressursse ja andma neist teada asjaomastele pädevatele asutustele; koordinaator ja teised asjaomased pädevad asutused peavad eraldama ressursid koordinaatori hinnangu kohaselt;
- d) kui ümberhindamisest ja läbivaatamisest nähtub, et on kohane teha muudatusi täiendavast järelevalvest loobumises, kvantitatiivsetes näitajates või riskipõhistes hinnangutes, siis peavad pädevad asutused kohaldama nende muudatuste asjus kokkuleppele jõudmiseks punktis 60 kindlaks määratud protsessi.

Täitemeetmete koordineerimisega seotud menetlused

62. Koordineerimaks täitemeetmeid ja järelevalvetoiminguid, mis võetakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 16 alusel sellise olukorra parandamiseks, kus i) finantskonglomeraadi reguleeritud üksused ei vasta direktiivi 2002/87/EÜ artiklites 6–9 osutatud täiendavatele nõuetele või ii) nõuded on täidetud, aga maksejõulisus võib olla sellest hoolimata ohustatud, või iii) grupisisesed tehingud või riskikontsentratsioonid ohustavad reguleeritud üksuste finantsseisundit, peavad pädevad asutused läbima järgmised etapid:
 - a) koordineerimise protsessi peab juhtima koordinaator, kes peab korraldama oma volituste täitmiseks nii mitu koosolekut kui vajalik;
 - b) koordinaator peab hindama vajalikke ressursse ja andma neist teada asjaomastele pädevatele asutustele; koordinaator ja teised asjaomased pädevad asutused peavad eraldama piisavad ressursid koordinaatori hinnangu kohaselt.
63. Täitemeetmete koordineerimisel tuleb kohaldada III peatükis kirjeldatud teabevahetuse protsesse.

VII peatükk. Lõppsätted ja rakendamine

64. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse alates punktis 3 osutatud teatamiskohustuse kuupäevast.